

Večernik

Leto V. (XII.), šte. 246

Maribor, četrtek 29. oktobra 1931

»JUTRA«

Za razen nedelje in praznikov vsak dan ob 16. ur
Račun pri poštnem ček. zav. v Ljubljani št. 11.409
Velja mesečno prejetan v upravi ali po pošti 10 Din, dostavljen na dom pa 12 Din

Telefon:
Uredn. 2440 Uprava 2455

Uredništvo in uprava: Maribor, Aleksandrova cesta št. 13
Oglasi po tarifu
Oglase sprejema tudi oglasni oddelček »Jutra« v Ljubljani, Prešernova ulica št. 4

Sl. venskemu delavstvu

Med vsemi stanovi je bil delavski od sedanjih težkih gospodarskih kriz najtežje prizadet. Možnost zaslužka in zaslužek sam sta se zmanjšala in se še vedno manjšata. Položaj je vsaki dan težji, in to celo v tistih državah, o katerih bi bili mislili, da so gospodarsko tako trdne kakor granitni skladi gore. Zaradi te splošne svetovne gospodarske krize je seveda bila več ali manj prizadeta tudi naša država, posebno pa Slovenija, ki je najbolj industrijalizirana. Tudi slovenski delavec je torej bridko občutil, kaj se pravi gospodarska kriza. In če je komu do tega, da se ta kriza čimprej reši, da se čimprej zopet pojavijo boljši časi, potem je gotovo najprej delavcu. Od tega je vendar odvisna vsa njegova usoda in sreča svojcev, staršev, žena in dece.

Pri iskanju rešitve sedanjih gospodarskih kriz se pa moramo najprej vprašati: po kakšnem sredstvu naj posežemo, katero nas bo prej in lažje ter uspešnejše privedlo do uspeha? Pred vsem sta na razpolago dve poti: pot rušenja in pot graditve, pasivne rezistence in sodelovanja. Tudi pri nas so ljudje, ki si obetajo zlate gradove, od rušenja in pasivne rezistence, kakor da bi se s tem moglo kdaj napraviti kaj pozitivnega in koristnega, kakor da bi se z razbijanjem lahko napolnila prazna skleda. Ne, z rušenjem in razbijanjem se uniči samo še tisto, kar je bilo, da naposled ne ostane ničesar več, razven ruševin, žalostnega pogorišča. Ta pot tedaj ne vodi in ne more voditi do rešitve; ta pot vodi v še večjo porubo, kaos in bedo.

Pravilna in odresilna je samo druga, pozitivna pot, pot graditve in sodelovanja. Zrahljani gospodarski temelji se morajo zopet utrditi, zamašiti se morajo razpoke, zaceliti rane. Vse to pa je mogoče storiti pri nas v Jugoslaviji samo tedaj, če prenehajo vsi nekdanji spori, če si vsi državljani pokaže bratsko drug drugemu roko, da bodo ena sama strnjena delovna armada. Kar tedaj najbolj nujno rabimo — sta mir in sloga. Kakor hitro bomo dosegli to, bo vse ostalo lahko. Vlada, ki bo imela za seboj složen in samo za pozitivno delo vnet parlament, bo lahko brez nadaljnjega premostila vse težave in odbila vse nevarnosti. Taka vlada bo dala naš valuti kredit v vsem svetu, dinar bo ostal neomajno trden, gospodarsko in politično zaupanje bo naraslo, tuji kapital se nam bo sam ponudil in stavljal na razpolago za nove potrebne investicije, a vsaka investicija bo pomenila novo možnost zaslužka ter boljše eksistence.

Jugosloveni imamo nebroj naravnih zakladov, katere nam je treba samo dvigniti iz tal. Imamo najrazličnejše rude, gozdove, poljske produkte, živalske proizvode, reke, jezera in morje ter še vse polno drugega. Mimo tega rabimo tisoče kilometrov novih cest in železnic, celo vrsto novih modernih pristanišč, javnih zgradb, šol itd., itd. Osušiti moramo močvirja, regulirati reke in potoke, ter ogozditi kraška ozemlja. Možnosti dela

Po izidu angleških volitev

KONČNI REZULTATI. — NAVDUŠENJE V LONDONU. — PROGLASI IN IZJAVE. — ZASEDANJE PARLAMENTA IN REKONSTRUKCIJA VLADE.

LONDON, 29. oktobra. Po uradnem poročilu je končni izid angleških volitev v spodnjo zbornico sledeči: Konservativci so dobili 472 mandatov, liberalci 70, od teh pa Simonova skupina 25, delavska opozicija 49, Macdonaldova narodna delavska stranka 13, neodvisni pa 3.

LONDON, 29. oktobra. Navdušeno razpoloženje javnosti zaradi izida volitev se je pokazalo posebno sinoči, ko je vladarska dvojica zapustila palačo Buckingham, da prisostvuje neki gledališki predstavi. Preko 100.000 ljudi je priredilo kraljevski dvojici navdušene manifestacije in ovacije.

LONDON, 29. oktobra. Macdonald in Baldwin sta objavila skupno proklamacijo na volilce, v kateri se jim zahvaljujeta za izkazano zaupanje. Baldwin pripominja, da ni šlo za zmago konservativcev, ampak za posvečenje politične zrelosti angleškega ljudstva. Nadalje je Baldwin tudi pričel, da se bo zaradi izida volitev zopet utrdil in okreplil zunanji kredit Anglije.

LONDON, 21. oktobra. Novi parlament se bo prvič sestel prihodnji torek. Po overitju mandatov se bo dne 10. novembra pričelo redno zasedanje, katero bo otvorjeno s slavnostnim prestolnim govorom.

LONDON, 21. oktobra. Zakladni kancelar Snowden je podal sinoči zastopnikom tiska daljšo izjavo, v kateri je naglasil, da angleški volilci tokrat niso toliko glasovali za kandidate strank, ampak v prvi vrsti zato, da dokumentirajo enotno voljo naroda, ki hoče premagati vse krize. Snowden je izjavil nadalje, da obžaluje poraz delavske stranke, vendar naj nihče ne misli, da pomeni to že konec labourizma. Stranka bo sedaj pač prisiljena postaviti si na čelo nove voditelje, ki bodo v prvi vrsti gospodarji.

LONDON, 29. oktobra. V ospredju zanimanja je sedaj vprašanje nove vlade. Nekateri delavski ministri se bodo nedvomno morali umakniti. V prvi vrsti bo moral odstopiti finančni minister. Kot Snowdenov naslednik se imenuje Austen Chamberlain.

Ruski strah radi Anglije

SOVJETI SE BOJE ŠE VEČJE IZOLACIJE.

MOSKVA, 29. oktobra. V tukajšnjih političnih krogih so angleške volitve povzročile veliko skrb. Ne glede na to, da si angleški komunisti niso priborili niti enega samega mandata, je silen porast moči konservativne stranke usoden lahko tudi v drugem oziru. Protiruska

fronta v zunanji politiki se bo sedaj nedvomno silno okrepila. Sovjetski režim ima prav sedaj največje težave s svojim petletnim načrtom in zato se bo, da bo nova angleška vlada tako vplivala na Francijo in zvezo z Nemčijo, da bo ta prekinila z Rusijo vse odnose.

† Dr. Edvard Slavik

Včeraj je v Trstu nenadoma umrl tamkajšnji odvetnik in voditelj našega primorskega ljudstva g. dr. Edvard Slavik, sin kršnega slovenskega Krasa.

Pokojnik je bil poleg dr. Rybářa, dr. Gregorina in dr. Wilfana glavni steber vse naše narodne moči na Tržaškem in sploh vsem Primorskem. Njegovo ime in delo je bilo že od prvih časov velikega razmaha naše stvari ob obali Jadranskega morja znano do zadnje kraške in istrske vasice. S spoštovanjem so govorili o njem desetisoč in stotisoč zavednih in nevstrašnih borcev. V Trstu, kjer je živel kot odvetnik, je deloval prav povsod, kjer je bila potrebna njegova izredna prevdarnost in neomahljiva vztrajnost. S pogumom in silno voljo se je lotil tudi stvari, o katerih so drugi mislili, da so neizvedljive. Politično društvo

in zaslužka je torej pri nas še za desetletja in desetletja toliko, da bi nam pridnih rok zmanjkalo, če bi se realizirale. In zakaj se ne realizirajo? Zato, ker nimamo za to potrebnega temeljnega kapitala. Zakaj ga nimamo? Zato, ker so naše bivše politične stranke deset let skrbele le za svoje strankarske koristi, namesto da bi se bile brigale za narod in državo, za gospodarske potrebe.

Če bi se bila tista energija, ki se je potrošila za prazen nič, uporabila za utrditev našega gospodarstva, potem bi bila

»Edinost«, dnevnik »Edinost«, Glasbena Matica, Sokol, Slovensko gledališče, zadruge, denarni zavodi itd. itd. vse to so bila področja njegovega delovanja. — Mnogim društvom in korporacijam je bil predsednik ali podpredsednik in vsem je posvečal enako pažnjo, dokler ni fašizem uničil vsega. Toda njegovo delo je ostalo tudi po razpustu naših društev in ustanov, duh, s katerim je prešinil naše primorsko ljudstvo, živi in bo živel večno. Rojen na Proseku, na robu Krasa in jadranske obale, je stopil že mlad v prve vrste tržaških narodnih prosvetnih in političnih delavcev in se vse do včeraj, ko ga je smrt prisilila k počitku, ni umaknil. Pokopan bo v svoji rodni vasi. Za njim bo tugovala vsa Primorska, ves naš narod. Njegov spomin pa bo svetla zvezda, sijoča iz preteklosti preko teme sedanjosti v lepšo bodočnost. Slava dr. Edvardu Slaviku!

Jugoslavija danes najtrdnjša sila v Evropi. Kaj je tedaj izgubil jugoslovanski volilec s tem, da je izgubil nekdanje stranke? Ničesar takega, po čemer bi mu moglo biti žal. Nasprotno, izgubil je ž njimi čok'lo, ki je ovirala ves normalni in plodonosni razvoj. In kaj bo izgubil slovenski in sploh jugoslovanski delavec s tem, da se bo odrekel tistim, katere je moral nekoč s svojimi žulji rediti zato, da so se za njegov denar borili za oslovo senco in mu leto za letom obljubljali raj, katerega od nikoder ni bilo? Izgubil

Predavanje prof. Dvornikovića

Ljudski univerzi se je posrečilo pridobiti za eno predavanje znamenitega jugoslovanskega misleca prof. Dvornikovića, čegar delo dobro poznajo in visoko cenijo ne le naša ožja domovina, temveč tudi severni slovanski narodi. A znan je tudi nemški javnosti. Saj je v najnovejši izdaji Meyerjevega konverzijskega leksikona odlična označba njegove filozofije. Dvornikoviću, kulturnemu filozofu, ni filozofija abstraktna veda! Izraz mu je istinita življenja. Zaradi tega prevladuje v vseh problemih, ki jih razmotriva, psihologija in gemetična metoda. Naj omenimo samo nekatere njegovih mnogobrojnih spisov: »Sodobna filozofija«, »Dva temeljna tipa filozofiranja«, »Krist, Budha, Schopenhauer«, »Naša kulturna orijentacija v zapadni Evropi«, »Psiha jugoslovanske melanholije« itd. Že iz navedenih naslovov njegovih spisov je razvidno, da našega hrvaškega filozofa v največji meri interesirajo psihološki in kulturni problemi. A govoriti nam je še o Dvornikoviću - predavatelju. Nedvomno spada med najsijajnejše predavatelje; mnogi ga imenujejo prvega izmed vseh, kar jih ima naša domovina. Od leta 1918 je univerzitetni prof. v Zagrebu, a nosi svoje veliko znanje tudi pred širšo publiko. Najbolj privlačna sila je na ljudskih univerzah v Zagrebu, Beogradu, Splitu, Sarajevu itd. Za njegova predavanja so premajhne največje dvorane. V Mariboru bo prvič predaval prihodnji ponedeljek in pač o zelo aktualni temi: »Plemenska psiha jugoslovanskega naroda«. Opozorjamo naše občinstvo na to izredno interesantno predavanje in prepričani smo, da bo Maribor pokazal, da stoji na isti kulturni višini kot ostala mesta naše domovine!

Vojašniški trg.

Mestno tržno nadzorstvo je letos poskrbelo, da so stojnice slaninarjev na Vojašniškem trgu čedne in higienično opremljene. Kljub temu bi pa bilo le treba odpraviti še nekatere nedostatke, ki kaze to tržišče. Že več časa se opažajo tam kupi smeti, prahu in raznih odpadkov, ki so pravo leglo za bacile. Zato bi bilo nujno potrebno, da bi se ta trg, na katerem se prodaja svinjina in slanina, očistil in poskrbel že vsak petek zvečer. Doslej se je to delalo šele v soboto zjutraj, ko so vozovi in stojnice že postavljeni. Prav tako naj bi se odstranili tudi vozovi čim je blago, ki ga pripeljejo, postavljeno na stojnice, ker sicer po nepotrebnem zastavljajo itak mali in tesni prostor. Nadalje naj bi se nekaj ukrenilo tudi glede odprtine kanala na koncu Langusove ulice, iz katere se dostikrat širi neznosen smrad. Prav tako so pa nege potrebne tudi vse ulice, ki vodijo na to tržišče. V sedanjem stanju so le skladišče za prah in smeti, katere raznaša veter po mili volji na vse strani tudi ob tržnih dneh. Vse to ne bi stalo veliko, ustrezno pa bi s tem bilo potrebno higieni.

ne bo ničesar, pač pa profitiral. Posegel bo sam po svoji lastni zdravi uvidevnosti v tok razvoja. Podprl bo državo in ji pomagal prebrest težkočice sedanjih gospodarskih kriz, pomogel ji bo do ugleda in kredita in s tem do dvignjenja sedaj v zemlji zakopanih mrtvih kapitalov. Skratka: ustvaril bo novo, boljšo in večjo možnost dela in zaslužka.

Zato bo šel dne 8. novembra volit za svojo državo in zase, za svoj kruh in kruh svoje družine!

Mariborski in dnevi drobiž

Uboj mladeniča v Pekrah

Maribor, 29. oktobra.

Tragična smrt Jožeta Rezmara iz Vrhovega dola.

Ko sta včeraj jutraj studenška orožnika Novak in Koprivnik po službenih opravilih hodila mimo Jelenovega mlina v Pekrah, se jima je nenadoma nujno nujno prikazal. Za plotom je ležalo v maki krvi moško truplo z zevačo rano na vratu.

V mrtvecu so takoj spoznali Jožeta Rezmara iz Vrhovega dola, sina posestnice in vrlega pevca »Planince« v Pekrah. Bil je mirnega značaja in povsod priljubljen. Pred dnevi je na pogrebu Srečka Robiča pel v zboru nagrobnice in jutri bo že sam deležen iste usode. Zločin se je odigral ponoči in ljudski glas je takoj osumil zloglasnega Franceta Bravnika, 25letnega delavca iz Studencev. V zadnjem času je bil zaposlen v Pekrah in je bil že več let strah in trepet nedelj-skih gostilniških gostov. Bil je že radi pretepev večkrat kaznovan in njegov klic po par kozarcev vina: »Čreva na plot!« je bil že opetovano znak za spopade, ki so jih pa največkrat preprečili

razsodni domačini. Z ubitim Jožetom Rezmanom sta se na videz dobro razumela in večkrat skupaj popivala. Tako tudi v torek zvečer, ne da bi si najmanj segla v besedo. Brez vsakega prepira sta se odpravila ponoči proti domu. Vzrok strašnega zločina bo morala ugotoviti uvedena preiskava. Ko so orožniki kmalu po odkritju zločina našli Bravnika spečega doma, je sicer priznal, da je bil v družbi tovariša Jožeta, ni pa mogel po-miti, kaj se je zgodilo, češ da je bil pijan in ne ve ničesar. Bridko je jokal in obžaloval smrt Jožeta in preklinjal je svojo nesrečno usodo. Bravnik je namreč sin bivšega večnega posestnika, ki je imel več hiš v Studencih in v Limbušu. V teku časa je vse bogastvo splahnelo, Franc je bil prepuščen samemu sebi in niti skrb na sestra, ki živi v Studencih, ga ni mogla nikdar spraviti na pravo pot. Komisijonela obdukcija je ugotovila, da je zločinec Rezmanu z nožem prerezal glavno žilo in da je smrt nastopila zaradi izkrvavitve. Za Rezmanom žaluje vsa okolica, dočim si bo marsikdo oddahnil, da je Franc Bravnik spravljen vendar enkrat na varno.

poznavailec francoskega jezika. Sicer pa bodo podobe že same zase govorile! — V ponedeljek dne 3. novembra pa nas prvič obišče znani zagrebški profesor dr. Dvorniković. Predaval bo o jugoslovanski plemenski psihi.

Smrt Antona Puca.

Včeraj popoldne je po kratkem bolehanju umrl v Studencih v 64 letu starosti g. Anton Puc, vpokojeni finančni in-spektor. Pokojnik je bil priljubljena osebnost in vzoren predstojnik svojim podrejenim. Pogreb bo jutri, v petek ob 16. uri na mestnem pokopališču na Pobrežju. Bodi mu ohranjen lep spomin, preostalim pa naše iskreno sožalje.

Prelat dr. Kovačič obolel.

Zdravstveno stanje našega neumor-nega in obče spoštovanega kulturnega delavca g. prelata dr. F. Kovačiča se je v zadnjem času žal poslabšalo. Že lani je tožil, da ga napada često omotica in da mu dela tudi srce težave, vsled česar je moral oditi v zdravišče. Ti omotični in srčni napadi so se v zadnjih dneh ponovili. Zato je neobhodno potrebno, da se poda čimprej v kako zdravišče ali v kak zavod, da okreva. Bolezen g. prelata občutijo težko številna kulturna društva, posebno pa Zgodovinsko in Muzej-sko društvo, katerima je posvetil g. prelat vse svoje moči in vso svojo ljubezen. Želimo iz srca, da bi ta morda najzaslužnejši mož našega mesta čimprej popolnoma okreval.

Obilna poljica.

Na osnovi člena 67 zakona o notranji upravi odreja predstojništvo mestne policije v Mariboru, da je na dan Vseh svetnikov, dne 1. novembra 1931 od 12.—19. ure ob priliki obiska grobov na Pobrežju, radi varnosti in neoviranosti prometa pešcev, prepovedan po Pobrežki cesti vsak vozovni promet brez izjeme. Vsa vozila namenjena na pokopališče, smejo voziti samo po Tržaški cesti in Nasipni ulici do Pobrežke ceste, kjer se morajo ustaviti.

Avtobusni promet na dan Vseh svetih.
Dne 1. novembra, na dan Vseh svetih, se pomnoži avtobusni promet na progi Glavni trg—Pobrežje. V to svr-ho bodo pričeli voziti mestni avtobusi že dopoldne ob 8. uri z Glavnega trga na Pobrežje v pomnoženem številu, ter odpadejo vsled tega ta dan dopoldanske avtobusne vožnje v Limbuš, Ruše, Pesnico in Sv. Peter.

Čet tek: SVENGALI

Iz sanitetne službe.

Za banovinske zdravnike so imenovani dr. Josip Rakež v Šmarju pri Jelšah; dr. Adolf Remšak v Črni; dr. Aleksander Rituper v Križevcih; dr. Ivan Sedlaček v Radencih; dr. Peter Sokolov pri Sv. Juriju ob Ščavnici; dr. Bela Štuhec za ptujsko okolico; dr. Alojzij Turšič za Maribor, okoli-ca levi breg; dr. Pavel Vovšek v Ribnici na Pohorju; dr. Števan Vučak v Murski Soboti; dr. Brunon Weigl pri Sv. Trojici v Slov. gor.; dr. Adolf Zorec v Rušah.

Mlinar in njegova hči.

Sokolstvo in njemu nakloneno občinstvo vabimo, da si ogleda lepo in pretresujočo dramo »Mlinar in njegova hči«, ki jo uprizori v soboto, dne 31. oktobra ob 20. uri v telovadnici vojašnici kralja Petra I. (kadetnica) dramski odsek Sokolskega društva Maribor I.

Koncertni večer v Ptuj.

Trio-Brandl koncertira v sredo, 4. novembra v dverani Glasbene matice v Ptuj. Znani trio sestavljajo umetnice Fanila Brandlova (gosli), Vally Gara (čelo) in Herta Reiss (klavir). Žel je povsod, kjer je nastopil, vse priznanje občinstva in kritike. Obeta se nam res muzikaličen užitek.

Neprevišano avnanje s flobertovko.

Mizarski pomočnik Ferdinand Kovačič, doma na Pragerskem, je ravnal tako neprevišno s flobertovko, da se mu je iz-prožila. Šibre so mu poškodovale levo roko in je moral iskati pomoči v tukajšnji bolnišnici.

Poslovljni večer.

V soboto 31. t. m. večer se poslovljod mariborskega občinstva v kavarni Jadran humorist Evgen Pancer, ki odpotuje v Zagreb, kjer bo proslavil svojo 25-letnico kot recitator.

Mariborsko gledališče

REPERTOAR.

Četrtek, 29. oktobra ob 20. uri »Mayerling«, Ab. A.

Petek, 30. oktobra. Zaprt.

Sobota, 31. oktobra ob 20. uri »Zemlja smehlja« ab. B.

Nedelja, 1. novembra ob 20. uri: »Cirkuška princesa«. Prvič v sezoni.

Na praznik Vseh svetih. V nedeljo, 1. novembra bo prva letošnja vprizoritev Kalmanove operete »Cirkuška princesa«, ki je po mnenju kritike in občinstva nedvomno najboljša operetna uprizoritev lanske sezone ter je radi svoje vesele vsebine in temperamentne muzike dosegla velik uspeh. Režira Dj. Truhovič, dirigira L. Herzog; baletne točke pleše gledališki plesni zbor, a naštudiral jih je A. Harastović.

»Zemlja smehlja«, ki je vsekakor naš uspešnejša opereta poslednjih mariborskih sezon, se bo ponovila v soboto, 31. t. m. za ab. B.

Napredovanja in premestitve v banovinski službi.

Dr. Fran Šter, upravnik banovinskega zdravilišča v Rogaški Slatini je pomaknjen v višjo stopnjo. Zdravnik-pripravniki dr. Serafin Vakselj je premeščen iz javne bolnice v Slovenj Gradcu v splošno bolnišnico v Mariboru.

Četrt k: SVENGALI

Aretacije.

Zaradi potepušstva je policija aretirala Jana Rōcka, ki se klati že da je časa po mestnih ulicah. Aretiran je bil tudi 24-letni Franc Hatt brez poklica, ker je ponoči včeraj popoldne v Vetrinjski ulici nekemu moškemu klobuk, o katerem pravi in prizna, da ga je ukradel v neki vihi, kjer je beračil. Hatt je bil izgnan iz Avstrije.

Iz nezgodne kronike.

Na stroju je ravnal 60letni monter Dominik Žnuderl, stanujoč Ruška 3, tako neprevidno, da mu je zmečkalo prste leve roke. 16letni mesarski vajenec Matij Keršič iz Kamnice pa se je močno vrezal v prste na levi roki. Obema so nudili pomoč le na rešnem oddelku.

Seja finančnega odseka mestnega sveta.

Sinoči se je vršila seja finančnega odseka občinskega sveta, na kateri so v glavnih potezah razpravljali o proračunu mestne občine za leto 1932. V prvi vrsti so določili posebno komisijo za pregled izvršenega občinskega proračuna, v katero so bili izvoljeni občinski svetovalci: gg. Pušenjak, Ošlak, Sabothy in inž. Dračar. Specijalna debata o proračunu pa je preložena, in se bo vršila po končanih volitvah.

Nagrobne vence in šopke.

sveže ali suhe, krizanteme, najcenejše ponuja cvetličarna Welt, Gosposka 13.

Pri boleznih ledvic, seči, mehurja in danke omili naravna »Franz Josefova« grenčica tudi silne težkoče pri potrebi v zelo kratkem času. Spričevala iz bolnišnic potrjujejo, da je »Franz Josefova« voda, ker olajša potrebo brez bolečin, zelo priporočljiva za redno uporabo za staro in mlado. »Franz Josefova« grenčica se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

Ne zadostuje če pustite otroka, da se posuši.

Ko ste ga varno umili po vsem telesu in členkih, morate dojenčka poprašiti z desinficirnim antiseptičnim Baby-praškom. — Samo tako boste preprečili nastajanje pekočih ran na dojenčkovi koži. — Palmira-Baby Prašek desinficira in učinkuje antiseptično, zato je pri negi vsakega dojenčka in malega otroka nepogrešljiv.

Iz Poljčan

Smrtna kosa. Umrla je te dni poljčanska rojakinja vsem znana Mica Bohakova. Dosegla je visoko starost 80 let. Res da je zadnje čase bila že precej slabotna, vendar ni hotela ostati v postelji. Navzlic boleznim je hodila okrog, in tako se je zgodilo, da je tudi smrt ni našla doma. Umrla je pri svojih sorodnikih, kamor se je teden pred smrtjo odpravila. Nad 40 let je pospravljala in gospodinjila, raznim tukajšnjim kaplanom, ki jih je vse preživela. Pokopali so jo v ponedeljek na poljčanskem farnem pokopališču, kjer naj v miru počiva!

Slavnostna otvoritev strelišča pri Sv. Marjeti ob Pesnici.

Preteklo nedejo je bilo slovesno otvoritveno novo strelišče strelske družine pri Sv. Marjeti ob Pesnici. Prostor za strelišče je dal na razpolago posestnik gosp. Jakob Senekovič. Člani, strelci so se v lepem številu, okoli 50, zbrali z godbo pred šolo ob 14. uri popoldne in pričakovali zastopnike oblastne strelske družine, od katerih sta prispela g. polkovnik Putnikovič in g. Slavko Reja. Nato so skupno odkorakali na lepo okrašeno strelišče, kjer je zastopnike iz Maribora pozdravil predsednik domače strelske družine g. Ilesič Franc. Školski moški zbor je zapel »Od Urala«. V izbranih besedah je g. polkovnik Putnikovič naglasil pomen važnega in slovesnega trenutka otvoritve strelišča in namen strelskih druženj, na kar je s prvimi strelji na prošnjo šolskega upravn. Vaude, otvoril strelišče. Zatem je sledilo tekmovačno streljanje, ki je pokazalo že prvič prav lepe uspehe. Končno je g. Slavko Reja v svojem nagovoru na strelce krepko podčrtaval naloge in dolžnosti, predvsem obmejnih strelskih druženj.

Predložitev prijav po upokoencih v svr-ho kontroliranja pravice za prejemanje draginskih doklad.

Da se kontrolira pravica za prejemanje draginskih doklad, morajo po čl. 113 pravilnika za delo odsekov za računovodstvo pri finančnih direkcijah predložiti vsi upokoenci odseku za računovodstvo vsako leto dvakrat, in sicer v aprilu in oktobru, predpisane prijave za prejemanje draginskih doklad. Za otroke, stare preko 16 let in se redno šolajo, se morajo priložiti prijavam tudi potrdila o rednem šolanju. Izven Maribora bivajočim upokoencem se bodo vposlale prijavne tiskovine po pošti. Upokoencem, kateri so že predložili šolska potrdila za leto 1931-32, teh ni treba ponovno prilagati prijavam. Pravilno izpolnjene in po dveh aktivnih ali upokojenih državnih uradnikih potrjene prijave se morajo takoj vrniti omenjenemu odseku. Upokoencem, ki se ne bodo odzvali temu pozivu, se bo ustavilo izplačevanje draginske doklade. Pri tej priliki se vsi upokoenci ponovno opozarjajo, naj v bodoče javijo vsako spremembo bivališča najpozneje do 10. vsakega meseca, ker se po tem terminu že prično odpošiljati čekovne nakaznice podružnici poštne hranilnice.

Odbor volnih oškodovancev v Mariboru naznanja vsem vojnim oškodovancem iz Primorja in Koroške, da nam je po gosp. ministru iz Slovenije pismeno obljubljeno, da bo rešitev naše vojne odškodnine prva naloga dne 8. novembra izvoljenega parlamenta. Zaradi tega poziva odbor vse vojne oškodovance, da se dne 8. novembra gotovo udeležijo volitev in tako izvrše dolžnost do domovine ter s tem tudi pripomorejo do končne rešitve našega perečega vprašanja.

Ustanove za uboge onemogle obrtnike in trgovce odnosno njih vdove.

Zbornica za trgovino, obrt in industrijo v Ljubljani razpisuje za leto 1931 za uboge onemogle obrtnike in trgovce, odnosno njihove vdove ustanove pa 150 Din. Prošnje naj se pošljejo Zbornici za trgovino, obrt in industrijo v Ljubljani do 1. decembra 1931. Priloži naj se jim od občinskega in župniškega urada potrjeno dokazilo, da je prošilec obrt ali trgovino samostojno izvrševal, da sedaj zaradi onemoglosti ne more več delati in da je ubog, oziroma da je prosilka onemogla uboga vdova bivšega samostojnega obrtnika ali trgovca.

Prodaja umetno gojenega cvetja.

Zadruga trgovskih vrtnarjev za Dravsko banovino opozarja v svr-ho zaštite svojih članov proti neopravičenim prodajalcem umetno gojenega cvetja. Cvetlice in cvetje, ki je gojeno v cvetličnicah in v za to potrebnih napravah pod steklom, kot velikocvetne krizanteme, velikocvetni nageljni, cvetlice v lončkih, vezanje vencev in šopkov na umetni način z žico, cvetice (razen onih, ki prosto rastejo na vrtovih), spadajo edino v delokrog trgovskih vrtnarjev, in sicer glasom ministrske naredbe za trgovino in industrijo, objavljene v službenih novinah dne 13. julija 1925. št. 156 XXXI. — Neopravičenci, ki nima o dokazila, da posedajo obrtni list, se ovadijo in kaznujejo po določenih obdavnih reda.

Važno za davkonlačevalce.

V smislu čl. 148. zakona o neposrednih davkih se naznanja, da dospe v plačilo dne 1. novembra 1931 druga polovica zemljarine. Dne 15. novembra 1931 pa dospe v plačilo IV. četrtletni obrok zgradarine, pridobnine, rentnine in družabnega davka. Uslužbenki davek se mora plačati najkasneje v roku, ki ga določa čl. 99. zakona o neposrednih davkih. Davčni zavezanci se v njih lastnem interesu nujno pozivljajo, da ne zaostajajo s plačilom davka; sicer se bodo ti iz-tirjali prisilnim potom. Zamudniki bodo morali plačati razen zamudnih obresti tudi vse stroške prisilne izterjave, ki se bo takoj uvedla zoper vse zamudnike.

Ljudska univerza v Mariboru

opozarja na naslednje izvanredno lepe prireditve: Namesto v petek bo izjemoma v četrtek 29. oktobra točno ob 8.15 skupno s tukajšnjim francoskim krožkom predavanje g. prof. arheologije g. Leona Rey-a iz Pariza o francoski kolonijalni razstavi. Na edinstvenost in grandioznost te razstave opozarjati je pač odveč, saj prekaša njen uspeh daleč celo pričakovanje Francozov samih. Sedaj jo svedoči tudi onim, ki je niso videli, znani francoski umetnostni zgodovinar in sicer na podlagi 86 skulpturnih slik. Ker pa govori g. predavatelj v francoščini, bo podal potrebna pojasnila o razstavi in slikah v slovenščini g. prof. dr. J. Kojnik. S tem hočemo omogočiti obisk tudi ne-

Izpred kazenskega senata

Posledica vroče krvi in sovraštva.

Že marsikateri žalosten prepričanje se je odigral v tej ali oni vasi Dravskega polja, posebno med fanti, ki se je končal pred sodiščem z izrekom stroge kazni, katera pa pri vročerkvinih fantih še vedno ne najde pravega odziva in iztrenjenja.

Tako je obstojalo v Slovenji vasi pri Ptujju že leta in leta staro sovraštvo med »Gorjaki« in »Spodnjaki«. Na spodnjem koncu vasi stoji ponosna Skazova kmetija, na gornjem delu pa Matjašičeva. Sovražno razmerje med sinovi imenovanih posestnikov se je še povečalo, ko je bil Skaza Jožef obsojen na pet mesecev zapora in povračilo odškodnine, ker je v nekem pretepu prestrelil desno roko Rudolfu Matjašiču. Skaza Jožef pa je tudi po obsodbi še vedno zatrjeval, da je Rudolf prestrelil roko njegov lastni brat Mihael Matjašič. Vse to se je kuhalo med fanti vedno bolj in bolj in kjerkoli so slučajno prišli skupaj, je prišlo do prepira in prask.

Neki dan v mesecu novembru leta 1929. pa je bil za Jožefa Skaza usoden. V gostilno, kjer je popival, so prišli tudi Matjašičevi fantje, med njimi oba obtoženca, Janez in Mihael Matjašič. Janez je služil takrat ravno vojake in je bil na dopustu. Ko je Mihael Matjašič opazil v gostilni, kakor to navaja obtožnica, Jožefa Skaza, je pristopil k njemu, mu ponudil cigareto in se hotel z njim pobotati, kar je Skaza jezno odklonil. Beseda je dala besedo in začel se je petep med njimi. Matjašič Mihael je segel po nožu in zabodel Jožefa Skazo. Skaza je navalil z vso močjo na Matjašiča, v tem trenutku pa mu je priskočil na pomoč brat Janez, potegnil sabljo in vsekali Skazo tako silno, da se je zgrudil in v nekaj trenutkih nato vsled izkrvavljenja izdihnil.

Mihael Matjašič priznava sicer, da je sunil z navadnim nožem le enkrat Jožefa Skazo, odločno pa zanika Janez, da bi ga bil vsekali s sabljo.

Matjašič Janez in Mihael sta bila obsojena vsak na eno leto in pol težke ječe.

Tista, ki pomaga...

Kmalu ko je prišla za deklo na graščino Turnišče 23letna Marija Jančičeva, je obviselo na njej oko graščinskega lovškega paznika Alojzija. Izprva ga je sicer odbijala in zavračala njegove sladke besede, toda naposled se je le uvela v njegove mreže. Saj je bil Alojz tudi postaven fant in mu je Marija vračala podvojeno ljubezen. Vse to sta skrbno skrivala pred ljudmi, katerim pa ni nič ostalo prikrito. Jezične dekline na graščini so vedele povedati tudi to, kar je dalo povod, da se je Marija zagovarjala danes pred tremi sodniki pri tukajšnjem sodišču. Obtožnica navaja, da je prišla v marcu letošnjega leta na Ptuj k babici Neissi Rozi s prošnjo, da ji pomaga... Za nagrado 300 Din je babica Neisslova uslišala njeno prošnjo.

Komaj pa je prišla Jančičeva domov, je zbolela, ker so nastale komplikacije, zaradi katerih so morali poklicati zdravnika, ki je odredil, da so jo prepeljali v ptuško bolnišnico, kjer so jo rešili smrti. Jančičeva odkrito in skesano priznava svoje dejanje, tudi Alojz ne taji, da ji ni svetoval, naj stori ta korak in ji dal 300 Din. Je babica Neisslova odločno zanika vsako krivdo in trdovratno taji, da bi bila prišla kedaj k njej Jančičeva. Ker Neisslova ni naša državljanka in je vobče na sumu, da se bavi z odpravljanjem, ter je bila zaradi sličnega delikta že kaznovana, so jo sodniki strogo sodili. Obsojena je bila na 6 mesecev zapora, Marija Jančičeva na 2 meseca in Alojz Ljubec na 3 mesece zapora, toda zadnja dva pogojno na tri leta. Neisslova bo po prestopu kazni kot avstrijska državljanka izgnana iz Jugoslavije.

Iz Hotinje vasi

Glasom odloka srezkega načelstva v Mariboru je imenovan za cenilca škode, storjene po divjačini, g. Dobaj Franc, pos. v Slivnici pri Mariboru, za namestnika pa g. Lešnik Anton, župan in posestnik v Hotinji vasi.

Dr. Vladimir Travner.

Kolonijalna razstava v Parizu

Ostali paviljoni in zoološki vrt.

Razen že opisanih palač, svetlišč in paviljonov se nahajajo v parku Vincennes še mnoge druge zgradbe, ki dopolnjujejo ogromno razstavo. Omeniti hočem najznamenitejše.

Blizu svetlišča Angkor se nahajata paviljona protestantskih in katoliških misijonov. Tudi ta spadata v razstavo, kajti misijonar je prvi kulturni pionir v kolonijah. Misijonskemu križu slede vojak, inženir, trgovec in uradnik. Priprost in resen kakor evangelijski nauk je protestantski paviljon, ki kaže trud in sadove »Misijonske družbe v Parizu« od njene ustanovitve (1822) dalje. Sedaj šteje družba 257 misijonarjev in 3000 sotrudnikov-domačinov. Paviljon katoliških misijonov je cerkev, ki združuje srečno vse sloge od daljnega vzhoda do zapadne Afrike. Glavni oltar krasi kip Zveličarja v orijentalni nošnji. Na stenah so mnogi kipi in slike velikih misijonarjev od apostolov Petra in Pavla do današnjih dni. Bogate zbirke v ladji dokazujejo ogromno kulturno delo označevalcev Kristusovega nauka v vseh delih sveta. — Nasproti »Združenim državam« je paviljon lepih umetnosti z odprtim peristilom. Tu se nahajajo številne slike, risbe, gravire, litografije, medalje, fotografije, modeli zgradb in druge umetnine, ki se nanašajo na francoske kolonije. Tudi ljubitelji knjig najde tu marsikako zanimivo delo književnosti. — Na trgu sredi »Afrike« se dviga 82 m visok spomenik kolonijalnih čet. V višini 65 m je svetilnik, ki sveti »večno luč« padlim junakom prekomorske Francije. Kot častna straža stoji pred spomenikom oddelček črnopolnih francoskih kolonijalnih čet. — Nedaleč odtod je paviljon za turizem.

Posebno zanimanje zbujajo pri domačinih in tujcih moderno urejeni zoološki vrt na južnovzhodnem delu razstave. Vrt je uredil slavni nemški zoolog Hagenbeck po vzorcu zoološkega vrta v Stellingenu blizu Hamburga. Slični zoološki vrta so v Londonu, Nürnbergu, Monakovem, Budimpešti in Detroitu. Živali žive popolnoma svobodno kakor v naravi, ločene od publike le po globokih jarkih. Zastopana je predvsem afriška fauna. Tu vidiš žirafe, slone, leve, antilope, bivoje, cebre, nosoroge, številne opice, ki žive v večjih ali manjših skupinah na ogromnih umetno zgrajenih skalah, noje in okoli 200 raznih ptic. Ce-

lo posebna bolnica za živalske paciente se nahaja tu.

Restavracije, zabavališča in nočna razsvetljava.

Končali smo »potovanje okoli sveta v enem dnevu«. Videli smo mnogo dežel, razne narode vseh kontinentov, bašo bogastvo francoskih in tujih kolonij, razkošne palače in svetlišča, priproste koče in uborne šotore ter ogromne zaklade umetnosti. Morda smo prezrli še ta ali oni paviljon, to ali ono zanimivost. Nič ne de; saj smo hoteli dobiti le splošen utis ogromne prireditve. Dolga pot nas je utrudila, potrebni smo počitka in razvedrila. Oglašata se tudi glad in žeja. Toda izbira je težka; kajti skoraj v vsaki koloniji je »kolonijalna« restavracija s svojimi posebnostmi. Tudi domačini nam morejo postreči. Mon cher ami, morda želiš fino pasjo pečenko, kuhane plavuti morskoga soma ali juho iz snežnobelih ptičjih gnezd? V »Anamu« so to sladščice; morda dobiš tam še kako porcijo. Če ti ugajajo okusno pečene miši s safranom, mravljeva juha, stegno antilope ali krokodilova jajca, jih dobiš v »Afriki«. Prebivalci »Oceanije« pa ti bodo postregli s salato iz mastnih črvov. In vi, Madame, si li želite »lič« ali »mango«. Morda Vam je še ponudil te sladke kompote prijazni Kitajec v »Restaurant de Pekin« nasproti Sorbonne. Če ne, jih dobite v »Kambodži«. Mislim pa, messieurs et mesdames, da se bodo naši evropski želodci le težko privadili tem eksotičnim delikatesam. Francoska kuhinja je pikantna, sijajna. Pojdimo v elegantno restavracijo na ile de Bercy. Tu stane diner — brez napitnine in šampanjca — samo 80 do 100 fr. (170—225 Din). Zato pa bomo v družbi ameriških milijardierjev. Če se Vam zde cene pretirane, si izberimo ponižnejšo restavracijo v Route de Restaurant, v kaki »koloniji« ali v zoološkem vrtu. Tu stane večerja 40—50 fr., morda le 15—30 fr. Če Vam je tudi to preveč, pojdimo v avtomatični bufet nasproti zoološkega vrta. Tu si utešimo glad in žejo za 5 do 10 fr. in si še prihranimo napitnino, ki jo moramo plačati drugod za vsako malenkost. Parižani so še bolj praktični. V logu pri »Madagaskariju« sedi pariška rodbina: oče, mati, sin in hči. Jedo in pijejo, kar so prinesli seboj. L' economie française!

(Nadaljevanje sledi.)

Novice z meje

Sneg je pobelil zadnje dni kobanske vrhove. Presenetil je gospodarje, ki še niso pospravili pridelkov. Upamo, da bo kmalu zginil, ker je vsekakor še preran glasnik letošnje hude zime...

Prosvetno delo neumorno napreduje. Podružnica CMD pri Sv. Duhu na Ostrem vrhu pripravlja večjo prireditev z igro in petjem pevskega zbora. Tudi Kapla in Remšnik se zbuja k novemu delu za utrjevanje naše severne meje.

Obmejni promet je v zadnjem času nekoliko zastal. Še vedno se širijo neosnovane govorice o obmejnih stražah, ki vestno vrše službo le po svojih predpisih. Na eksponiranih obmejnih točkah so si graničarji postavili lične postojanke, ki bodo zlahka kljubovale zimskim viharjem.

Požar bi bil skoraj upepelil vas Sv. Duh na Ostrem vrhu v preteklem tednu, ko so se ob hudem vetru vžgale saje v gostilni pri Lovcu. Vrli organi finančne kontrole so kmalu pogasili ogenj, ki bi se bil lahko razširil na vso s škodami krito vas. Radi oddaljenosti dimnikar redko prihaja v hribe, pa tudi domači vodovod ne zadošča več vsem potrebam. Banska uprava je obljubila za temeljito popravilo že spomlad podpora, na žalost še obmejnemu kraju od sedaj ni bilo ustreženo. Nedvomno je prošnja utemeljena, saj — nesreča nikoli ne počiva.

Volitve so predmet živahnega komentiranja tudi ob meji. Narodno zavedni mešaši se dobro zavedajo njihovega pomena in brez oklevanja in pomislekov bo naša meja glasovala za svojega kandidata g. Ljudevita Pivka, ki bo — kot eden naših najboljših — vedno in povsod zastopal naše obmejne interese. novembra vsi na volišče!

Popotnik z »rešpetlinom« iz Slov. goric nam piše

Preteklo poletje sem bil z »rešpetlinom« in daljnosiuhom širom sveta ter gledal in poslušal, kaj se po svetu godi, kaj se govori in sklepa na diplomatskih konferencah v Parizu, Londonu, Berlinu in Rimu. Nameraval sem celo v kraljestvo »dolarja«, pa sem se zbal velike mlake. Zato sem prišel domov v Slovenske gorice, kjer se mi zdi še najbolj varno in mirno. Posebno lepo je pri nas sedaj, v času trgatve. Veliki klopotci klopočejo in po solčnih rebrih goric prepevajo in vriskajo pridni trgači. Sedem ob robu gorice, nastavljam »rešpetlin« in pogledam skozi njega bližnji hrib in dol. Saprmiš! Smo že zopet skupaj, stari zanci Kopriva in Marulek. Počasi koracita po prašni cesti v živahnem medsebojnem razgovoru. Nastavljam daljnosiuh, da slišim njen pogovor. Moj znanec Kopriva nekaj glasno razlaga sosedu Marulku in maha z desno in levo, kakor bi lovil z eno boljše dni, a z drugo podil vinsko krizo. Znanec Marulek ga pazljivo posluša. Ujamem besedo: Volitve! Poznam oba že dolgo. Pošteni kmečki grči sta oba in dobro gospodarita in ker me zanima pogovor izkušenih možancev, pritisknem daljnosiuh tesneje k ušesu. Kopriva vneto pripoveduje svojemu sosedu to-le: »Boš videl, dragi sosed, po volitvah, ko dobimo zopet skupščino, bo boljše. Le ti meni veruj! Pa še to ti rečem, če bi jaz imel besedo, bi dal vsakega hujšaka, ki šunta naše ljudi, naj ne gre'o volit, pošteno zapreti. Ali se še spominjaš, človek bi se razjokal, ko so se pri nas stranke razjedale med seboj in nekateri pošenci hujškali sosedu proti sosedu in celo zlorabljali sveto vero, da dosežejo poslanske stolčke. Po-

glej, kako je danes vse lepo mirno in tiho!« »Vse prave«, pravi Marulek, »samo bojim se, da nam ne bodo vrinili preveč dohtarjev.« »Le počekaj, Ti povem še to-le: v boleznih ti pomaga dohtar, če ti gre kaj pri gospodarstvu navskriž, se zatečeš k dohtarju in v tej gospodarski krizi so nam dohtarji bolj potrebni kot kedaj. Danes nam je treba moč, ne pa širokoustnežev in kimavcev v Beogradu, kimala bi tudi lahko midva Marulek. Ali ni tako? Dr. Pivko je imel pri nas sestanek, mi je pravil naš Nace, in je vse kar je povedal, prav povedal. Vidiš, sosed, takšne ljudi potrebujemo mi danes, ki nič ne hujškajo, nič ne obljublja. Po besedah pa jih lahko spoznaš in sodiš, sosed. Kaj misliš, da ti tak dohtar ne pozna naših kmečkih težav in skrbi. Bolj kot mi kmetje in delavci sami. Saj so naši dohtarji skorej vsi sinovi iz dežele in vasi. Na koncu pa ti rečem še to-le: vsak, kdor ne bo šel volit, je izdajalec svoje zemlje.« »Prav imaš, sosed Kopriva, z Bogom!«

Lov na kite

Zanimivo je, kar pripoveduje kapitan nekega angleškega parnika kitolovca o tej največji ribi in sploh največji živali, kar jih je ustvarila narava.

V davni pradobi je znal kit tudi hoditi. O tem pričajo preostanki nekakih ročnih in nožnih kosti, ki se še nahajajo v njegovem životu. S spremembo zemeljske površine v milijonih let se je ta sesalec pač polagoma prelevil v ribo.

Kit ima samo dva sovražnika: človeka in pa takozvanega »speckhuggerja«; kateri obeh mu je večji sovražnik, to je težko reči. Speckhugger spada tudi v vrsto kitov, a je mnogo manjši in oborožen s hudim zobovjem. V tolpah napadajo speckhuggerji velikega kita in mu izkušajo iztrgati jezik. V ta namen se ko puščice zaganjajo v kita in mu s svojimi ostrimi zobmi trgajo mehki gobec. Za kita tedaj ni druge rešitve nego da se potopi v velike globočine, kamor mu napadalc ne morejo slediti, ker ne zdržijo tako dolgo pod vodo kakor on. Znajo pa si pretkani roparji pomagati s tem, da kita sploh ne pustijo da bi se potopil, ampak ga napadajo od spodaj in ga tako vedno gonijo na površino. Boj traja navadno zelo dolgo, čim pa je raztrgan kitov jezik, je seveda zapečatena tudi njegova usoda.

Kitolovci lovijo kita s harpuno (neka-ko sulico) pripeto na dolgo vrv, ki jo izstrelijo iz topa. Strel večkrat zgreši cilj oziroma ne zadene dobro in tedaj se kit z divjo naglico pozeva v globino in pod led. Nekeč smo lovili dva kita, samca in samico, pripoveduje kapitan, ki sta, kakor bi nas dražila, švigala semtertja po morju v zvitih lokih in ogibih. Preganjanje je trajalo že ves dan, slednjič se nam je posrečil strel, a harpuna ni dobro običala, ranjeni kit se je iztrgal, se večkrat potopil in spet priplaval na površje. Morje je bilo daleč naokoli rdeče od njegove krvi. Njegov drug se ni ločil od njega, ko pa je ranjenca smrtno pogodila druga harpuna in se je prevrnil, tedaj je šele zbežal drugi kit.

Lov na kite je zelo naporen, tudi nevaren, a se včasih bogato izplača. Tako je neki spreten danski kitolovec lani uplenil nič manj ko 200 kitov. Vrednost je ogromna, ker dá en sam kit do 300 sodov olja. Tona kitovega olja pa stane 67.500 Din. Torej je mož ogromno zaslužiti.

Razbojnik Dudić ubit.

Kakor poročajo iz Negotina, je zloglasni razbojnik Dobroslov Dudić, na čegar glavo je bila razpisana visoka nagrada, te dni padel v boju z orožniki. Ko je bil sin Dobroslava Dudića zaradi nekega ropa obsojen na 15letno ječo, je sklenil stari maščevati sina. Umoril je glavno pričo proti mlademu Dudiću in je težko ranil nekega krčmarja, o katerem je domneval, da je izdal njegovega sina orožnikom. Od tistega časa je živel divje razbojniško življenje in je kmalu postal strah in trepet vse okolice. Izvršil je celo vrsto držnih roparskih napadov. Izdajal je pa tudi »naredbe« na prebivalstvo, v katerih je nastopal kot pridigar morale. Tako je najstrožje prepovedal divji zakon. Mnogim veselim vdovam je pisaril pisma, v katerih jih je strogo opominjal, naj se poročijo in živijo, kakor se spodobi.

Čuvajte Vaše zdravje!

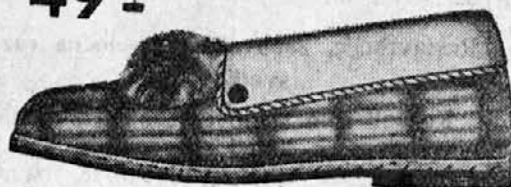
Bata

49.-

Br. 6—8, 23—26. Vrsta 286101
Pripravili smo za Vaše otročičke te tople gumijaste galoše. V njih bodo njihove nožice najbolj obvarovane pred mrazom in mokroto.

49.-

Br. 9—1, 27—23 Din 69.—
»Mikado«. Vrsta 7045.
Ko ste doma, ko delate v kuhinji in hodite iz sobe v sobo, nosite te copate. Obvarovale Vas bodo pred prehladom. V njih se Vam bodo noge najbolj odpočile.

69.-

Moške galoše. Vrsta 9817—61.
V največjem dežju in blatu ostanete v njih Vaše noge vedno suhe. Ženske galoše z nizko in visoko peto za Din 59.—

Več usluge.

Potrudili se bomo, da popolnoma ustrežemo Vašim potrebam, Vašemu okusu in Vašemu žepu! 5032

IZKORISTITE NAŠE DELO!!

Sport

Po prvi polovici podsaveznega liginega tekmovanja.

Jesenski del domačega liginega tekmovanja je srečno za nami. Na vprašanje, da-li smo z izidom zadovoljni, moremo odgovoriti z da in z ne. Brez ovinkov moremo namreč priznati, da smo si v začetku tekmovanja rezervirali le tretje mesto, dočim smo po uspelem startu našega prvaka upravičeno računali na prvo oz. drugo mesto. Da pa Ljubljana ni doživela prevelikega razočaranja smo poskrbeli sami in tako stoji na čelu tabele SK Ilirija, ki se tega po prvem neuspehu v Mariboru pač ni nadejala. Moštvo belo zelenih zaznamuje v glavnem le en uspeh in to zmago proti Primorju. Zmagi proti Železničarjem in Atletikom more šteti med srečne, dočim ji Svoboda še ni dorasla. Prvo mesto je Ilirija dosegla po neuspehu Maribora proti Železničarjem, ki so ji tako v zadnjem trenutku pripomogli do vodstva. Pa še pravijo, da »Kranjac nema sreče«. (To velja menda samo za Zagreb in Split.) Izgledi Ilirije so najugodnejši. Okolnosti, da igra v spomladi vse tekme na lastnem igrišču, pristopi še deistvo, da bo njeno moštvo izdatno ojačano in to z Jakšičem, našim reprezentativnim vratarjem v Montevideu, uporabljivim Sveticem od Hermesa

in z doslej suspendiranim Doberletom. V tej formaciji bo predvidoma ostala v vodstvu. Povsem odprto pa je vprašanje zasedbe drugega mesta, ki ga sedaj zavzema ASK Primorje. Po odhodu trenerja dr. Buljeviča je moštvo močno popustilo in to zlasti v napadu, tako, da se je le s težavo obdržalo v vodstvu. Poraz proti Iliriji, srečni remis proti Mariboru in tesni zmagi proti Železničarjem in Atletikom to dovoljno dokazujejo. Spomladi jih srečamo dvakrat v Mariboru in ta srečanja bodo vsekakor odločila o drugem mestu.

ISSK Maribor, ki sledi Primorju z enakim številom točk pa s slabšim količnikom je prišel uspešno s prepričevalno zmago proti Iliriji in neodločenim izidom, proti Primorju. Nič manj klaverno pa je bil zaključek s porazom proti Železničarjem. Ne glede na to pa je podčrtati uspeh našega prvaka, ki je dokazal, da je ljubljanskim klubom enako — če že ne nadmočen. In to je spričo prizadevanja Maribora za vstop v državno ligo glavno. Za prehod na drugo mesto je ne-šteto možnosti. Izvzemši tekmo proti Iliriji igra Maribor vse tekme na domačem igrišču in ima tako dovolj prilike, da si pribori skupno 16 ali 15 točk, ki bodo po sedanjem stanju zadostovale za drugo mesto.

Železničarji v tem delu tekmovanja niso mogli zadovoljiti. Pri tem pa ni prezreti, da jih je spremljala izredna smola

in da so se že iz prvega srečanja s Primorjem vrnili s poškodbami, ki niso ostale brez posledic. Varovanje prestiža nogometnega sporta našega mesta so morali prepustiti izključno ISSK Mariboru, dočim so se sami morali zadovoljiti z vlogo dobavitelja točk ljubljanskim klubom. Izgledi Železničarjev niso baš brezupni, vendar je malo verjetnosti, da bi ostali v spomladi neporaženi, sčimer bi se povzpeli na odločilni mesti. Za ugled našega nogometa pa je dragocena vsaka točka, ki jo odščitnejo Iliriji ali Primorju, kar pri sedanjih sestavi moštva ni izključeno. Na petem in šestem mestu ranžirata SK Svoboda (Ljubljana) in Atletiki. Oba kluba sta pokazala več kot se je pričakovalo. Ako bosta napredovala v sedanjem tempu, bosta v spomladi trd oreh tudi klubom na čelu tabele.

Jesenski del tekmovanja še torej ni določil obeh udeležencev za državno ligo. Upajmo, da nam pomlad prinese prijetno presenečenje.

Mariborski zimskosportni podsavez, službeno.

Klubi s sedežem izven Maribora se pozivajo, da tekom 14 dni imenujejo v MZSP po enega delegata, ki se bo kooptiral v odbor.

Termin za klubski dan (klubsko prvenstvo) prihodnje zimskosportne sezone se določi dne 17. jan. 1932.

Termin za podsavezno tekmo na daljavo se določi dne 14. febr. 1932. Ako bo do tega dne zgrajena skakalnica, se bo izvedlo kombinirano tekmovanje. Klubi, ki nameravajo prirediti izven klubskega dne kake prireditve (tekme, tečaje itd.), morajo javiti to z natančnimi podatki (pri tečajih predvsem vaditelja, kraj in čas) podsavezu najpozneje do 29. tm., ker mora podsavez vse te prijave predložiti savezu do 1. novembra.

Sportnim edincam se priporoča, da se s svojim članstvom čim številneše udeležijo smučarskega tečaja za učitelje, ki ga bo priredil savez na Vel. Planini.

Izvedba podsavezne slalom-tekme se prepusti ZSO SPD Celje.

Iz sodniškega zbora JLAS.

Na ustanovni glavni skupščini zbora sodnikov JLAS za Dravsko banovino je bil za I. posl. dobo izvoljen naslednji upravni odbor: predsednik: g. Slamič Ladoslav, tajnik: g. Sancin Savo, blagajnik: g. Luin Mirko, odborniki: Vidic, Stepišnik in Keber. Za svojega poverjenika v Mariboru je zbor imenoval g. Vladimira Venutija.

Zbor je konstituiran z odobrenjem JLAS in na temelju pravil JLAS zaradi česar morajo vsi klubi svoje prireditve kakor tudi prošnje za deligiranje sodnikov, oziroma določitve jurije, nasloviti na službeni naslov zbora najkasneje osem dni pred prireditvijo.

Dr. O. Hannig.

Dva soseda

Povest iz preteklega stoletja.

»Ha, žival si zakopal, in v gozdu so našli potem človeške gosti, bržkone od tiste živali, he, Cestnik, ali še moreš tajiti?«

»Zakaj me nisi naznanil?«

To je moj greh, da te nisem, čakal sem, da pride čas, ker vsaka hudobna stvar sama dozori.«

»In zdaj hočeš to storiti?« vprašam ves iz sebe.

»Ti me tožiš in braniš se moram,« reče odločno vaš oče.

»Ne boš govoril, Dolnik,« pravim ves uničen, ker sem spoznal, da ve oče vse in se mu tudi mora verjeti. Če pride do obravnave in razloži cel dogodek, sem tudi že obsojen.

Toda Dolnik je rekel odločno:

»Moram govoriti.«

»Pustil bom tožbo, samo prosim te, molči, ne uniči me, prodam posestvo ter grem proč iz tega kraja.«

»Ne, mera je polna, kar sem javno rekel, to tudi javno dokažem, lažnjivec nisem bil nikdar,« odvrne Dolnik s povzdignjenim glasom, iz katerega sem povzel, da ima vaš oče najresnejši namen razkriti moj zločin.«

»Ha, molčal naj bi! Dosedaj sem to storil, toda zdaj ne bom več, tudi moja vest mi tega ne pripusti.«

»Ali ne misliš na svojega sina Toneta, ki bi imel rad mojo hčer, dobi jo, za to jaz poskrbim, celo posestvo ji takoj zapišem.«

»Nikdar, v moji hiši ne bo morilčeva hči gospodinja, še manj pa sprejemem premoženje, ki je omadeževano s krvjo oropanega.«

»Tedad me hočeš upropastiti,« zakričim ves ob pamet.

»Pravici naj bo zaščeno.«

»Ne, ne, Dolnik, ne tiraj me v obup!«

»Ha, pošten bi bil ostal, pa bi bil lahko miren,« se zaničljivo zasmeje vaš oče ter se poda nekaj korakov naprej, tako, da je stal sredi mosta ob robu, kjer je bila nizka ograja.

Spoznal sem, da je Dolnik nedostopen za vsako prošnjo, njegovo obnašanje me je nazadnje tako prevzelo, da se v jezi zaletim v vašega očeta ter divje vzkliknem:

»Ne boš me uničil, ne pustim te naprej, dokler mi ne daš zagotovila, da me ne izdaš.«

Oprijel sem se ga ter hotel držati, da ne bi šel naprej. Toda Dolnik se mi, kakor je bil močan, s silo iztrga iz objema, pri tem se pa opoteče, deloma tudi vsled vinjenosti ter zaleti tako močno, da je zgubil ravno-

težje ter padel čez nizko ograjo v potok, kjer še ni bilo ledu.«

Cestnik je umolknil; ni se upal pogledati v obraz mlademu Dolniku, ki se je prijel z obema rokama za glavo ter glasno vzdihnil. Tudi ostali so bili prevzeti od novice, ki so jo ravnokar slišali.

»In zakaj niste pomagali očetu,« vzklikne mladi Dolnik bolestno, »ko ste videli, da se je ponesrečil?«

»Bil je to moj namen,« nadaljuje Cestnik, »toda vaš oče ni dal od sebe najmanjšega glasu. Zadel ga je kap od strahu, ko je padel v mrzli, globoki potok. Rešitev tudi ni bila mogoča, ker je truplo takoj izginilo.«

»O grozno, moj oče je moral umreti nasilne smrti,« zastoče mladi Dolnik.

»Bil je nesrečen slučaj,« ugovarja Cestnik težko sopeč, »ni bil moj namen, mislil sem tudi prvotno o tem povedati resnico, toda bal sem se, da mi ne verjamete, ker je bilo znano, da si nisva bila dobra, bil bi gotovo obsojen.«

Šel sem domu ter prišel neopažena v hram. Prestal sem strašne dneve, ko so iskali vašega očeta, saj me je pekla vest, da sem kriv njegove smrti, toda moral sem molčati. Šele potem, ko so našli vašega očeta ter se ni izrekel nobeden sum, sem postal nekoliko mirnejši. Toda, kdor bi videl v moje srce, bi vedel, koliko sem trpel.«

(Dale prih.)

Oprema za špeceriljsko trgovino

skoro nota; 2 stelaži, 1 dvodelna prodajalna miza, 2 tehtnici ugodno na prodaj. Naslov v upravi. 5020

Abonente

sprejem na dobro in ceneno hrano po Din 15.—. Restavracija Mariborski dvor. Oddam tudi nekaj mesečnih sob. 4042

Kislo zelje

priznana dobre kvalitete nudi v vsaki množini F. Fijavž, Maribor, Frankopanova 10. 4040

Prazno sobo

oddam solidni osebi. Stritarjeva ul. 51. Kuhanje ni dovoljeno. 5034

Silke za legitimacije

hitro, dobro in ceneno. Fotomayer. Gosposka ulica 39. 3001

Lepo opremljeno sobo

oddam takoj. Mlinska ul. 34 I. 5028

Dva gospoda sprejemem na stanovanje.

Plochl, Koroščeva ul. 8. 5027

Prodaj

dobro ohranjeno moško obleko, Frančiškanska ul. 21, I n., vrata 4. 5030

Na stanovanje

sprejme gospa gospodično, tudi starejšo, z oskrbo ali brez, s posebno sobo ali tudi brez. Šivalni stroj na razpolago. Električna luč. Naslov v upravništvu lista. 5029

Potrji neizmerne žalosti, naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem tužno vest, da je naš nad vse ljubljani, nepozabni oče oziroma brat, gospod

Anton Puc

inspektor fin. kontrole v pok.,

v sredo, dne 28. oktobra 1931 ob 3. uri popoldne, po kratki mučni bolezni, spreviden s tolažili sv. vere, v 64. letu svoje dobe, mirno v Gospodu zaspal. 5031

Pogreb blagopokojnika se bo vršil v petek, dne 30. oktobra 1931 ob 16. uri iz mrtvašnice na mestno pokopališče v Pobrežju.

Sv. maša zadušnica se bo darovala 31. oktobra 1931 ob 7. uri v župni cerkvi pri sv. Magdaleni.

Studenec—Maribor, dne 29. oktobra 1931.

Vladislav, Marijan, Stojan, sinovi; Olga, hčerka. — Vsi ostali sorodniki.